

[Boligministeren.]

tember måned. Jeg tror, det er et udtryk for den situation, vi har været i. Jeg vil også godt sige, selv om jeg i dag ikke kender det økonomiske råds redegørelse, som vi ved er på vej, at jeg skulle da blive meget forbavset, hvis ikke også vismændene havde samme opfattelse af, hvordan situationen ville blive i den kommende periode og i det kommende forår.

Så påstod hr. Bendix — og jeg vil gerne have enten klart bevist, at jeg har sagt det, eller også et dementi af det, hr. Bendix her gav udtryk for — at jeg på et vist tidspunkt i foråret skulle have sagt, at de forslag, jeg her fremsatte, var de sidste kortsigtede ændringer inden den langsigtede boligpolitik. Jeg vil godt have at vide, hvor det er, jeg har sagt det. Jeg vil tværtimod sige, at jeg vil ikke på nuværende tidspunkt forpligte regeringen til, at vi ikke kommer med kortsigtede ændringer, hvis det er nødvendigt, på det boligpolitiske område, men samtidig — og det vil jeg godt understrege klart og tydeligt — er vi helt klar til at gå i gang med de langsigtede, frie forhandlinger om en kommende boligløsning. Jeg mener altså ikke, jeg har bundet mig på en sådan måde, som hr. Bendix her giver udtryk for. Jeg vil takke hr. Bendix for det tilsagn, der blev givet også fra hans side om drøftelser om den langsigtede boligpolitik.

Der blev jo sagt meget i hr. Guldbergs tale, som jeg har hørt nogle gange før i vore boligdebatter, og der var jo mange påstande, som er blevet gentaget, om min indflydelse på obligationskurserne og andre ting, som jeg i denne situation nærmest vil betragte som lidt fyld. Jeg vil egentlig godt følge det spørgsmål op, som hr. Guldberg berører, nemlig hvad det er, der skaber panik og uro hos folk i denne sektor. Det kan i hvert fald ikke være mine udtalelser omkring parcelhusområdet, der har været mevirkende til det, for jeg har, jeg ved ikke hvor mangan en gang, måttet give udtryk for, hvad socialdemokratiet mener på dette område, fordi man i visse borgerlige blade, senest vist nok

Politiken, men tidligere ofte Berlingske Tidende og andre borgerlige blade, havde sensationsoverskrifter på, at en eller anden fra et eller andet parti skulle have fremsat nogle udtalelser på dette område — så skulle alle parcelhusejere i dette land skræmmes fra vid og sans. Hvis ellers det er fornuftige journalister, kan det, så vidt jeg kan se, kun være salgsafdelingen, der pålægger de pågældende at skrive den slags ting; det kan kun være for at sælge nogle flere blade de pågældende dage. Derfor vil jeg appellere til den indflydelse, pressen har på dette område, at man ikke misbruger den til at skræmme folk unødigt på denne måde.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg tidligere har sagt om parcelhusområdet, men sige som en generel linje, at der ikke fra socialdemokratiets side er planer om drastiske ændringer; det, vi ønsker, er nogle forbedringer, som giver mere social balance, og det er det, vi også har sagt i åbningstalen om dette spørgsmål.

Hr. Guldberg siger noget om samarbejdet, og det er, ligesom man vil mistænkeliggøre det og antyde, at jeg har et bedre samarbejde med de sociale boligselskaber, end jeg måske har med andre. Jeg vil da udtrykke, at jeg har et ganske udmærket samarbejde med både hr. Verner Jørgensen og folkene fra de sociale boligselskaber, det ville da vist også være mærkeligt andet, men jeg mener ikke, der er noget som helst i vejen med mit samarbejde med Københavns Grundejerforening, med Parcelhusejersammenslutningen, med Typehusfabrikantforeningen, med Entreprenørforeningen eller med Håndværksrådet. Jeg mener, jeg har et ganske udmærket samarbejde — det er i hvert fald min egen fornemmelse — med alle parter inden for byggeriet. At vi kan være uenige, eller at vi kan være enige, det er vel enhver politikers, enhver ministers ret.

Så skal der gøres et lille nummer ud af, at direktør Verner Jørgensen er formand for socialdemokratiets boligudvalg. Det kan man da godt have fornøjelse af, men det er jo ikke formanden, der bestemmer, hvad ud-